

Новизна споживчих властивостей технічних процесів як товарів та послуг є одним з важливих ознак новацій, значною мірою забезпечують зворотність інвестицій. Кінцевий результат новації не завжди можна абсолютно точно визначити, тому для їх здійснення створюються спеціальні інноваційні фонди, банки та інші фінансові установи.

Стимулювання нововведень – важливий чинник підвищення технологічного рівня виробництва та конкурентоспроможності національної продукції. Саме цими питаннями займається інноваційний менеджмент.

Інноваційний менеджмент допомагає ефективно управляти процесами інноваційної діяльності, пов'язаними із створенням, освоєнням, виробництвом, і поширенням серед споживачів нових, прогресивних продуктів і послуг.

Всі аспекти інноватики, від проведення фундаментальних досліджень, до торгово-промислової діяльності і згортання проекту повинні чітко і ефективно управлятися. Тільки такий підхід дозволить оцінити, зробити правильний вибір і, в кінцевому підсумку, отримати вигоду з інноваційної діяльності.

Отже, для підвищення ефективності діяльності підприємство має використовувати всі вигоди впровадження новацій у виробництво, адже саме від нього залежить скоординована робота багатьох підрозділів підприємства з виведення на ринок нового товару.

Список літератури: 1. Механізм стратегічного управління інноваційним розвитком [Текст] / монографія [О.М. Азарян, М.П. Денисенко, В.Я. Заруба] – Суми : Університетська книга, 2010. – 431 с. 2. Матросова В.О. Резерви підвищення ефективності інноваційної діяльності промислових підприємств : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.02.02 / Матросова Вікторія Олександрівна ; НТУ «ХПІ». – Х., 2003. – 18 с.

Н.Г. СІКСТІНА, асистент, м. Харків, НТУ «ХПІ»

МЕХАНІЗМ КОМПЛЕКСНОЇ ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Методологія дослідження економічної ефективності діяльності підприємства включає такі компоненти: виявлення проблеми в його діяльності на основі аналізу проблемної ситуації; формування цілей прийняття рішення; виявлення

повного переліку можливих альтернатив або варіантів рішення; вибір допустимих альтернатив й критеріїв їхньої оцінки; попередній вибір найкращої альтернативи. Методологія – базове начало системного аналізу, що включає визначення понять, які використовуються, принципи системного підходу, а також, постановку та загальну характеристику основних проблем організації системних досліджень. Якщо розглядати економічний механізм або механізм управління, то існує велике розмаїття визначень поняття «механізм управління».

Під механізмом управління розуміється сукупність процедур прийняття управлінських рішень; комплексний механізм управління являє собою сукупність економічних, мотиваційних, організаційних і правових способів цілеспрямованої взаємодії суб'єктів господарювання і вплив на його діяльність, що забезпечують узгодження інтересів взаємодіючих сторін, об'єктів і суб'єктів управління; у роботі автори мають на увазі сукупність форм, структур, методів і способів управління, об'єднаних спільністю мети, за допомогою яких здійснюються, забезпечуються функціонування і розвиток підприємства як соціально-економічної системи; під механізмом розуміється сукупність засобів і методів управління, зчеплення, яке визначає можливість цілеспрямованого руху системи [1, 2, 3]. У монографії [4] механізм управління розглядається з точки зору управління розвитком підприємства, який включає: механізм управління цілями розвитку підприємства; механізм діагностики підприємства; механізм прийняття рішень з управління розвитком підприємства.

Резюмуючи всі попередні визначення механізму оцінки економічної ефективності діяльності, можна констатувати, що по-перше він, представляє собою сукупність методів для вирішення досліджуваної проблеми, а, по друге, об'єднує (пов'язує) теоретичні розробки й практичну діяльність підприємства.

Отже, у процесі розробки теми дослідження виникла така проблема – оцінка економічної ефективності діяльності вітчизняних підприємств із врахуванням рівня конкурентоспроможності продукції. В цьому випадку метою є необхідність виявлення факторів, які впливають на економічну ефективність діяльності підприємства.

В процесі аналізу літературних джерел та власної точки зору

на означену проблему, виявлено такі фактори, що впливають на економічну ефективність діяльності підприємства: виробничі та комерційні фактори, конкурентоспроможність продукції, життєвий цикл товару. В свою чергу, на конкурентоспроможність продукції впливають якісні, цінові, нецінові та логістичні фактори. Для вирішення цієї проблеми розроблено методологічний та практичний підхід щодо оцінки взаємозв'язку економічної ефективності діяльності підприємства та конкурентоспроможності його продукції, який являє собою механізм комплексної оцінки економічної ефективності діяльності вітчизняних підприємств, який ґрунтується на принципах системного підходу.

Слід відзначити, що впровадження механізму управління, і зокрема, механізму управління економічною ефективністю діяльності підприємства неможлива без реалізації її комплексної оцінки.

Список літератури: 1. **Бурков В.Н., Новиков Д.А.** Как управлять организациями. – М. : Синтег, 2004. – 400 с. 2. **Круглов А.Е.** Стратегическое управление компанией: Уч. для вузов – М. : ИНФРА-М, 1998. – 768с. 3. Теория управления: Учебник / под общ ред **А.А. Гапоненко, А.П. Панкружина.** – М.: Изд-во РАГС, 2003. – 558 с. 4. **Раєвнева О.В.** Управління розвитком підприємства методологія, механізми, моделі. – Х.: ИД «ИНЖЭК», 2006 – 356 с.

Т.С. ГАНЗУЛЯ, магістрант, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ РОБОЧОГО ЧАСУ ПІДПРИЄМСТВ

В сучасному офісі система управління персоналом відіграє все більшу роль. Особливо важливою вона є для менеджерів, оскільки саме керівники повинні управляти не тільки своїм робочим часом, але і часом своїх співробітників. Делегуючи повноваження, розставляючи пріоритети, керівник тим самим мотивує працівників на досягнення результату. Важливим є вміння самого співробітника ефективно розподіляти свій робочий час, адже його робота - це не тільки правильне виконання поставлених завдань, але й пошук нових методів вирішення завдань, тобто організація самого себе.

На нашу думку найбільш коректне визначення управління персоналом є наступне: управління персоналом — це і наука, і